

In memoriam

Einar Wahlgren

Den svenska entomologins nestor, lektor Einar Wahlgren, avled den 13 maj 1963. Han var född den 5 mars 1874 och alltså vid sin bortgång 89 år gammal. Vid jultiden 1962 hade han råkat ut för ett svårt benbrott, och hans kropp ville inte uthärda det följande, långvariga sängläget.

Han var född i Kalmar och tog studenten där 1892. Hela den följande studietiden tillbragte han i Uppsala, blev fil. kand 1895, fil. lic. 1902 och disputerade 1906. Efter olika förordnanden som extralärare blev han adjunkt i Karlstad 1905, lektor i Härnösand 1907, och utnämndes slutligen till lektor i biologi vid Latinläroverket i Malmö 1911.

På 80-årsdagen tillägnade Entomologiska Sällskapet sin Hedersledamot ett häfte av *Opuscula Entomologica* (19: 1, 1954). Till detta skrevs också en kort biografi, som ville visa, vilken betydelse Einar Wahlgren, genom sin mångsidighet, grundlighet och uppslagsrikedom, haft som föregångsman inom svensk entomologi, inte minst under den period i början av seklet, då denna vetenskapsgren var åtskilligt missaktad.

Under de sedan dess förflutna nio åren har han alltjämt, med uthållighet och entusiasm, fortsatt sina studier av gallbildande insekter, främst bladlöss. Så sent som i föregående häfte av denna tidskrift publicerade han två uppsatser om bladminerare och gallbildare. Han var ett avundsvårt exempel på, hur en levande ande vägrar att ge tappt inför kroppens skröpligheter.

Einar Wahlgren hade ett ståtligt, barskt utseende och lär ha varit en lärare, som ingöt hälsosam respekt hos sina elever. På senare år, efter hustruns död, isolerade han sig ganska mycket, och bland annat hade han på mer än tjugo år inte visat sig på Entomologiska Sällskapet. Då vi 1953 skulle till att fira vårt 50-årsjubileum, lovade han till vår glädje att komma; men två dagar innan kom ett brev, där han bönföll om att bli befriad från sitt löfte. Han var ängslig för att uppträda ibland så många människor.

Men dem han personligen kände, höll han fast vid med trogen vänskap. Det var en högtid att komma upp till hans bostad på Föreningsgatan 30 i Malmö, där väggarna var klädda med böcker från golv till tak, av skönlitteratur lika mycket som av biologisk. Ty Einar Wahlgren var en djupt bildad man på alla kulturens områden och hade i sin ungdom varit en ivrig s.k. kulturradikal. Kaffet serverades av hans trogna hushållerska sedan många år, Linnea Olander, f. Fors, som också hjälpt honom att samla galler, sedan hans ben vägrat fungera ordentligt. Så följde ett inspirerande samtal. Det var visst inte bara fack som diskuterades, utan lika mycket allmänna reflektioner om personer och tidshändelser, kryddade med vänlig ironi. Värden kunde bli förtvivlad, då minnet vägrade att tillhandahålla det önskade namnet — på en person eller en insekt — men det var också det enda ålderdomstecknet. Den honom egna, ganska ovanliga blandningen av entusiasm och kritiskt sinne, hade inte försvagats.

Det har uppstått ett stort tomrum efter Einar Wahlgren. Men han lämnar kvar minnet av en framstående forskare och en imponerande personlighet.

Carl H. Lindroth